

V tejto dobe Veľkého týždňa by som vám chcel, misijní priatelia, ponúknuť videnia mystičky bl. Anny Kataríny Emmerichovej, ktorej videnia boli Cirkvou odobrené a schválené. Je to len výber z jej zápiskov o Umučení nášho Pána Ježiša Krista. Všetky videnia si môžete prečítať v knihe, ktorá vyšla aj v slovenčine (ja som zatiaľ mal k dispozícii iba češtinu). Dnes, na Zelený Štvrtok vám ponúkam udalosti spojené s Poslednou večerou. Prajem silný duchovný zážitok.

PRÍPRAVA K POSLEDNEJ VEČERI

Petr a Jan vykonali rôzne pochůzky mestem a nakúpili rôznych věcí. Zašli také do domu Veroniky, kde měli mnohé zamluvit. Byla asi téhož stáří jako blahoslavená Panna a byla známá se svatou Rodinou už dlouhou dobu. Když Ježíš zůstal ve dvanácti letech o pouti v Jeruzalémě, chodíval jíst k Veronice. Oba apoštolově tu dostali různé nádoby a nesli je k večeřadlu v zakrytých koších. Přijali tu také kalich, jehož použil Pán při ustanovení Nejsvatější svátosti. Tento kalich je opravdu velmi podivuhodné, tajemné náčiní. Už dlouho byl v chrámě mezi jinými drahocennými nádobami, na jejichž užívání a původ se zapomělo právě tak, jako u nás upadly v zapomenutí mnohé starobylé klenoty. Častěji se stávalo, že v chrámě bylo zastaralé náčiní přebíráno, prodáváno a přepracovávano. Tento kalich se však nemohl přetavit, protože se neznala látka, z níž byl zhotoven. Tak se stalo řízením Božím, že jej našli mladí kněží v chrámovém pokladu, kromě jiných zapomenutých věcí, v jedné skříni jako staré nádobí. Byl pak prodán milovníku starožitností. Tak přešel kalich s celým příslušenstvím do majetku Veroničina. Nebyl vždy v takovém stavu; ani už si nevzpomínám, kdy byl takto upraven. Náleželo totiž ke kalichu ještě jiné náčiní.

Na ploše, ze které se mohla vytáhnout ještě jiná destička, stál velký pohár a kolem něho šest

Posledná večera očami bl.A.K.Emmerichovej (Zelený Štvrtok)

Napísal Balek Robert

Streda, 31 Marec 2010 15:33

malých pohárků. V kalichu samém byla ještě malá nádobka. Na kalichu ležel talířek a nad ním bylo vyklenuté víko. V nožce kalichu byla schována lžice, která se dala vyjmout. Tyto nádoby, přikryté jemným šátečkem, stály pod jakýmsi poklopem nebo kápí, zdá se mi, že z kůže.

Nahoře na ní byl knoflík. Velký kalich sám sestává z číše a z nohy. Noha byla asi později přidělána, protože Číše byla naprosto z jiné látky, totiž z nahnědlé, jako zrcadlo lesklé hmoty a byla podoby hruškovité. Je však vyzlacena a má dvě ouška, za něž se dá uchopit. Je dosti těžká. Noha je umělecky dělána z tmavé, zlaté rudy. Kolem dokola je had a hrozníček. Je ozdobena také drahokamy. V této noze je ona lžička.

Velký kalich zůstal v církvi jeruzalémské u Jakuba Mladšího. Vidím ho ještě kdesi dobře ukrytý. Vyjde ještě jedenkrát na světlo, tak jako tehdy byl objeven. O menší poháry se podělily druhé církve. Jeden přišel antiošským, jiný do Efesu. Ostatní se dostaly pěti jiným církvím. Velký kalich byl už u Abraháma. Melchisedech jej přinesl s sebou do země Kanaan. Použil ho při oběti, když před Abrahámem obětoval chléb a víno, a dal jej potom Abrahámovi. Měl ho už Noe. Stál zcela nahoře v arše. Také Mojžíš ho míval. Zdá se, jako by číše v této podobě vyrostla, a ne jako by byla teprve vytepána. Jenom Ježíš ví, odkud a z čeho je.

JEŽÍŠ JDE K VEČEŘI

Zatímco Petr a Jan v Jeruzalémě konali přípravy k večeři, rozloučil se dojemně Ježíš se svou svatou Matkou, s druhými ženami a s Lazarem. Dal jim ještě několik všeobecných poučení a napomenutí. Viděla jsem ho také mluvit o samotě s blahoslavenou Pannou a pamatuji si ještě několik vět. O Magdaléně, která pro zármutek byla docela beze smyslů, řekl, že miluje nevýslovně; ale že její láska je ještě tělesná, a proto ji bolest připravuje o všechnu rozvahu. Mluvil též o zradě Jidášově. Svatá Panna se ještě za něho přimlouvala.

Jidáš pod záminkou, že má mnoho věcí obstarat a platit, utekl z Betánie do Jeruzaléma. Ježíš se po něm ptal devíti apoštolů, ačkoliv dobře věděl, co zrádce podniká. Jidáš obcházel celý den farizeje a všechno s nimi smlouval. Právě mu byli ukázáni vojenští pacholci, kteří mají Ježíše zajmout. Rozpočítával si přesně cesty sem a tam, takže mu stále zbývala výmluva pro jeho nepřítomnost. Teprve krátce před začátkem večeře se vrátil opět k Ježíšovi. Byl činný a k službě ochotný, ale plný pýchy, ctižádosti a závisti. Proti těmto vášním nebojoval. Když Spasitel oznámil své svaté Matce, co mu nastává, prosila ho tak dojemně, aby ji nechal umřít s ním. On ji však napomenul, aby se ve své bolesti chovala klidněji než ostatní ženy. Také řekl, že vstane z mrtvých a zjeví se jí. Neplakala teď už mnoho, ale byla hluboce smutná a plná otřásající vážnosti. Ježíš jako dobrý syn jí děkoval za všechnu lásku. Objal ji svou pravicí a přivinul na svá prsa. Řekl také, že ona v duchu bude s ním slavit poslední večeři.

Asi o polednách šel Ježíš s devíti apoštolami z Betánie do Jeruzaléma. Šlo za ním radou ešte sedm učedníkov, ktorí pochádzali väčšinou z Jeruzaléma. Ježíš kráčal so svojimi sprievodcami po rôznych cestách okolo Olivovej hory a do údolí Josafat, ano dokonca i okolo Kalvárie. Ježíš učil apoštoly a povedal im medzi iným, že doposiaľ dával svoj chlieb a svoje víno, dnes však chce dať svoje telo a svoju krv; všetko, čo má, chce dať a nechať. Prítom zjav Ježíšův bol tak dojemný, ako by sa v ňom zračilo celé jeho nitro, ako by sebou z lásky pohrdol, aby sa im dal celý. Učedníci mu však nerozumeli. Domnivali si, že hovorí o veľikonočnom beránkovi. Je nepochopiteľné, aký bol plný lásky a trpezlivosti pri svojich posledných rečoch.

VELIKONOČNÍ BERÁNEK

Ježíš so svojimi jedl veľikonočného beránka vo večeradle v troch oddelených skupinách, každá po dvanásť členoch. Každá z nich mala svojho hospodára, ktorý ju predsedal. Ježíš jedl s dvanásť apoštolami v hlavnej jedálni. V jednej z postranných budov u vchodu na dvor mali svoj stôl sväté ženy.

Tri beránci boli zabití v chráme. Avšak bol tu ešte štvrtý. Ten bol pripravený vo večeradle. Ježíš ho jedl s apoštolami. Zabitie tohto beránka bolo zvlášť dojemné. Stalo sa tak v predsieni večeradla a syn Simeónův, levita, pri tom pomáhal. Apoštolovi a učedníci boli shromáždění a zpievali 118. žalm. Ježíš potom hovoril o novej dobe, kedy sa má obet Mojžíšova a význam veľikonočného beránka vyplniť. Preto musí byť tento beránek tak zabitý, ako onen v Egypte. Vždyť oni teraz tiež vychádzajú z krajiny poroby do zaslúbeného zeme.

Nádoby a všetko príslušenstvo bolo pripravené. Hezký beránek bol prinesený. Bol ozdobený vencem. Ten mu snáňali a poslali blahoslavenú Pannu, ktorá bola v susednej budove s ostatnými ženami. Potom bol beránek zabitý. Krv bola zachycená do pánvy. Potom niekto priniesol yzopovú vetvičku, ktorú Ježíš namočil do krvi. Šel teraz k dveriam jedálne a označil obe zárubne a kľučky. Vetvičku potom zastrčil za horné priečky dverí. Prítom hovoril slavnostne a povedal tiež, že anjel zhoubce sem nevejde. Mohú sa tu bezpečne a klidne modliť, keď on, pravý veľikonočný beránek, má byť zabitý. Teraz už bude nová doba a začne nová obet a bude trvať až do konca času.

Nato odišli k veľikonočnému krbu na protější stranu svätnice. Tam už hořel oheň. Ježíš pokropil krvou tiež krb, a posvätil ho tak na oltár. Ostatná krv bola vylitá do ohňa; tiež tu bol vhozený, Ježíš potom prechádzal za zpevu žalmu komnatou a posvätil ju v nový chrám. Všetchny dvere boli prítom zamčené.

Zatím levita pripravil beránka; nabodol ho na rožeň a zároveň s ostatnými troma beránkami jej pekli v peci.

Až dotiaľ Jidáš prítomný nebol. Keď prišiel a priblížil sa čas, boli prichystané stoly. Všichni sa obliekli do sviatočných šatů, ktoré boli pripravené v predsieni, vzali si novú obuv, biele kabáty ako košile a plášte. Šaty si prepásali. Také široké rukávy si vyhrnuli. A tak šiel každý oddiel k svojmu

Posledná večera očami bl.A.K.Emmerichovej (Zelený Štvrtok)

Napísal Balek Robert

Streda, 31 Marec 2010 15:33

stolu. Kráčeli dva a dva, a každý měl v ruce hůl. Když přišli na svá místa, opřeli hůl o rámě a zvedli ruce. Tak zpívali žalm „Požehnán buď Hospodin izraelský“ a „Chválen buď Hospodin“.

Stůl byl úzký a asi tak vysoký, že stojícímu muži sahal půl stopy nad kolena. Měl tvar půlkruhu. Ježíš seděl na vnější straně uprostřed. Naproti němu na vnitřní straně půlkruhu zůstalo volné místo k obsluze. Vzpomínám-li si dobře, stáli po pravici Mistrově Jan, Jakub Starší a Jakub Mladší. Potom po pravé straně u úzkého boku stolu Bartoloměj. Vedle něho po vnitřní straně Tomáš a Jidáš Iškariotský. Po levici Páně byli Petr, Ondřej a Tadeáš. Na úzkém boku měl místo Šimon a uvnitř vlevo Matouš a Filip.

Uprostřed stolu stála mísa s beránkem. Jeho hlava spočívala na zkřížených předních nožkách. Zadní nohy byly široce roztaženy. Po obou stranách byly misky, jedna se zelenými bylinami, jež stály zpříma, a druhá se svazečky hořkých bylin. Před Spasitelem stála nádoba s nazelenalou zeleninou a jiná s nahnědlou omáčkou. Jako talířky posloužily okrouhlé placky. Při jídle se užívalo kostěných nožů.

Ten, co měl na starosti spíž, položil po modlitbě před Ježíše nůž na rozkrájení beránka, postavil před něho pohár s vínem, naplnil z konve šest ostatních pohárů, jež stály vždy mezi dvěma apoštolů. Ježíš požehnal víno a napil se. Apoštolově pili dva z jednoho poháru. Potom Mistr rozdělil velikonočního beránka. Apoštolově si vzali po řadě chlebnou placku a každý dostal svůj díl beránka. Jedli velmi rychle, zatímco maso obírali kostěným nožem. Kostí byly ihned spáleny. Vzali si také česneku a zelených bylin, jež omáčeli v omáčce. Beránka požili ve stoje. Ježíš rozlomil jeden velikonoční chléb a část z něho přikryl. Druhou polovici rozdělil. Jedli teď také chlebné placky. Potom byl přinesen zase pohár s vínem. Ježíš však poděkoval a nepil z něho. Řekl: „Vezměte víno a rozdělte se, neboť já od této chvíle nebudu již pít vína, až v království Božím.“ Když se dva a dva napili, zpívali. Potom se Pán modlil. Nyní si ještě umyli ruce a položili se ke stolu.

Ježíš také rozkrájel beránka, který byl poslán svatým ženám. Potom požívali zeleninu a omáčku. Ježíš byl neobyčejně srdečný a veselý. Nikdy jsem ho tak ještě neviděla. Vybízeli apoštolů, aby zapomněli na všechen zármutek. Také nejsvatější Panna byla mezi ženami u stolu radostná.

Zatímco jedli zeleninu, Ježíš mluvil s nimi ještě docela mile. Ale potom stával se stále vážnějším a smutnějším. Řekl: „Jeden z vás mě zradí. Jeden, jehož ruka jest se mnou u téhož stolu.“ Ježíš právě rozdělával byliny, jichž tu byla jen jedna mísa. Dával je po jedné straně a nařídil Jidášovi, jenž seděl napříč proti němu, aby je podal na druhou stranu. Všichni se velmi ulekli, když Pán mluvil o svém zrádci. Spasitel chtěl Jidáše tím slovem varovat. Proto ještě mluvil dále: „Nyní sice umírá Syn člověka, jak jest o něm psáno. Běda však tomu člověku, skrze něhož Syn člověka jest zrazen! Lépe by mu bylo, kdyby se byl nenarodil!“ Po těch slovech apoštolově byli velmi vzrušeni a ptali se jeden po druhém: „Pane, jsem to já?“ Všichni dobře věděli, že mu úplně nerozumějí. Petr však se naklonil za Ježíše k Janovi a pokynul mu, aby se zeptal Pána,

kdo to je. Báľ se totiž, že Mistr môže míniť jeho, pretože už dostal od neho niekoľik výtek. Jan pak ležal po pravici Pána; a pretože se všichni opírali o levou paži a pravou rukou jedli, ležal Jan svou hlavou nejbližšie prsou Ježíšových. Přiblížil se k Mistru ještě maličko a tázal se: „Pane, kdo je to?“ Tu se dověděl, že Ježíš míní Jidáše. Neviděla jsem Spasitele říkat ústy: „Ten, komu podám skývu chleba, namočenou ve víně.“ Také nevím, zdali řekl ta slova tiše Janovi. Ten však pochopil, když viděl, jak Pán vzal skývu chleba, ovinutou v lupenu salátu, namočil do omáčky a s velkou láskou ji podal Jidášovi. Zrádce však sám řekl: „Pane, jsem to já?“ Ježíš se přitom podíval na neho zcela laskavě a dal mu povšechnou odpověď. Tak jej před druhými neprozradil. Neviděla jsem, že by Jan pověděl Petrovi o tom všem, co poznal od Ježíše. Ale pohlédl krátce na neho a upokojil ho.

UMÝVANÍ NOHOU

Nyní vstali od večere. Zatímco si upravovali šaty tak, jak bylo zvykem při slavnostní modlitbě, vstoupil vrchní stolník s dvěma sluhy a odstavoval stůl stranou. Když to dokončil, nařídil mu Pán, aby dal přinést do předsíně vody. Ježíš stál teď uprostřed apoštolů a mluvil k nim chvíli slavnostním způsobem. Avšak viděla a slyšela jsem toho do té chvíle tolik, že nemohu říci s jistotou obsah jeho řeči. Vzpomínám si, že mluvil o svém království, o svém odchodu k Otci a že jim chce ještě dříve nechat vše, co má. Pak je poučoval o pokání, o poznání a vyznání viny, o lítosti a o očistění. Ale cítila jsem, že to vše má vztah k umývání nohou a viděla jsem, jak všichni své hříchy poznávají a litují jich. Jenom Jidáš tak neučinil. Když řeč skončil, poslal Pán Jana a Jakuba Mladšího do předsíně, aby přinesli objednanou vodu. Ostatním poručil, aby postavili židle do půlkruhu. Pak šel sám do předsíně, odložil svůj plášť, podkasal se a přivázal si šátek, jehož delší část splývala dolů.

Zatím upadli apoštolově do jakéhosi sporu, kdo z nich dostane první místo. Protože Pán právě řekl určitě, že je opustí a že jeho království je blízko, rostlo v nich znovu přesvědčení, že má ještě nějaký tajemný pramen moci a že v posledním okamžiku vyrazí s pozemským triumfem. Ježíš poručil v předsíni Janovi, aby vzal mísu do rukou. Jakub Mladší musil držet na rameně měch s vodou. Pak nechal natéci vody z měchu do mísy a vstoupil, následován oběma apoštolý, do jídelny. Tam stolník postavil větší prázdnou mísu doprostřed.

Když Ježíš vstoupil do sálu, vytkl apoštolům několika slovy jejich spor, a řekl jim přitom, že on sám je jejich služebníkem. Měli si nyní sednout na židle, aby jim umyl nohy. Sedli si v témž pořádku, jak leželi u stolu. Ježíš šel od jednoho ke druhému a čerpal jim rukou z mísy, kterou držel Jan, vodu na nohy. Pak vzal cíp šátku, jímž byl opásán, do obou rukou a utřel je. Jan vždycky vylil použitou vodu do veliké mísy a přišel znovu. Ježíš zase napustil z Jakubova měchu čerstvé vody do mísy Janovy a činil tak jako prve.

Jako při celé velikonoční večeri, tak i teď byl Spasitel neobyčejně dojemný a přátelský a rovněž při tomto pokorném mytí nohou byl pln lásky. Nedělal to jako ceremonii, nýbrž docela od srdce,

takže svou lásku při tom zjevil.

Když přišel k Petrovi, apoštol se z pokory bránil a říkal: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ A Mistr odpověděl: „Co činím, nyní nevíš. Poznáš však později.“ A mně bylo, jako by mluvil ještě k němu samému: „Šimone, zasloužil sis, aby ti můj Otec zjevil, kdo já jsem, odkud přicházím a kam jdu. Ty jediný jsi to poznal a vyslovil. A já chci svou církev vystavět na tobě, a brány pekelné ji nepřemohou. Má moc zůstane s tvými nástupci až do konce světa.“ Ježíš ukázal na něho a řekl ostatním, že Petr bude na jeho místě, až on sám od nich odejde. Petr však řekl: „Nikdy mi nebudeš umývat nohy!“ A Pán odpověděl: „Když ti je neumyji, nebudeš mít se mnou podílu.“ Tu Petr pravil: „Pane, umyj mi nejen nohy, ale i ruce a hlavu.“ Ale Ježíš na to odpověděl: „Kdo se umyl, jest čist celý a nepotřebuje, leč si nohy umýti. Vy jste také čistí, ale ne všichni.“ Přitom myslel na Jidáše.

Ve svém poučení mluvil Ježíš o umývání nohou jako o očištění z všedních hříchů. Mělo to tedy smysl duchovní a bylo to jakýmsi rozhrěšením. Petr to však ve své horlivosti chápal jako veliké ponížení Mistra. Nevěděl, že Spasitel, aby mu pomohl, poníží se zítra až k potupné smrti kříže. Když Ježíš myl nohy Jidáši, byl neobyčejně dojat a laskav. Vtiskl svou tvář do nohou zrádce a řekl mu tiše, aby si vše ještě rozvážil. Už rok chodí se zradou a nevěrností v srdci. Ale Jidáš dělal, jako by si nechtěl všimnout domluvy Páně, a mluvil mezitím s Janem. Petr se nad tím rozmrzel a zvolal: „Jidáši, Mistr s tebou mluví!“ Tu Jidáš řekl Pánu cosi vyhybavě všeobecného, jako: „Pane, na to ani nemyslím!“

Druzí nepostřehli, co Mistr mluvil Jidášovi. Mluvil totiž tiše a oni neslyšeli, protože byli zaměstnáni přivazováním opánek. Zrada Jidášova však bolela Pána v celém utrpení nejvíce. Konečně Ježíš umyl nohy ještě Janovi a Jakobovi. Nejprve si sedl Jakub a Petr držel měch. Potom si sedl Jan a Jakub přidržel zesponu mísu.

Ježíš učil nyní o pokoře a o tom, jak největším je ten, který slouží. Nechť si i v budoucnu v pokoře nohy umývají! Řekl to ve vztahu k jejich sporu o hodnostní třídy. Potom si Pán zase oblékl své šaty.

USTANOVENÍ NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI

Na pokyn Spasitelův stolník znovu připravil stůl a poněkud ho zvýšil. Rozprostřel naň koberec a stůl stál znovu uprostřed komnaty. Onen muž postavil pod něj ještě džbán vody a džbán vína. Hned poté Petr a Jan přinesli ze zadní místnosti od krbu kalich, jež vypůjčili v domě Veroničině. Nesli jej mezi sebou na ruku i s přikrytím, a podobalo se to, jako by nesli svatostánek. Nyní postavili schránku na stůl před Ježíše. Hned vedle byl položen talíř s tenkými, bílými, žlábkovanými velikonočními chleby. Byly přikryté. Také ona druhá polovice chleba, jež rozlomil

Posledná večera očami bl.A.K.Emmerichovej (Zelený Štvrtok)

Napísal Balek Robert

Streda, 31 Marec 2010 15:33

Ježíš při hostině, ležela vedle. Byla pak tu ještě nádoba na víno a jiná na vodu; vedle stály tři krabice, jedna plná hustého, druhá plná tekutého oleje; třetí byla prázdná.

Rozdílání chleba a pití z téhož kalicha na konec hostiny bylo již od dávných časů při uvítání a rozloučení znamením lásky a sbratření. Ježíš však to dnes povýšil na Nejsvětější svátost. Doposud to byl jen úkon předobrazný. Když Jidáš prozradil všechno, co Ježíš činil, žalovali nepřátelé na Ježíše před Kaifášem mimo jiné také to, že změnil zvyky velikonoční večeře. Nikodém však dokázal ze svitků Písma, že tento zvyk rozloučení je prastarý. Dveře teď byly zamčeny. Všechno se dělo velmi tajemně a slavnostně. Mistr zaujal místo mezi Petrem a Janem. Nejdříve byla sňata s kalichu rouška a odnesena do zadní světnice. Pak se Ježíš modlil a hovořil velmi slavnostně. Viděla jsem, že jim Spasitel vykládá večeři a všechny úkony. Bylo to, jako by kněz poučoval o slavení svaté Oběti.

Potom vytáhl Pán z podnosu, na němž stály nádoby, destičku, vzal bílý šátek, položený přes kalich, a rozprostřel ho na vytaženou plochu. Viděla jsem ho brát z kalicha okrouhlou misku a postavit ji na šátek. Nyní vyňal chleby, jež ležely na talíři, zpod pokrývky a položil je na misku před sebe. Potom postavil před sebe velký kalich, vyňal z něho malou nádobku a postavil ji stejně jako ostatní poháry napravo a nalevo. Nato požehnal chléb, a tuším, také olej. Pak pozdvihl misku s velikonočními chleby oběma rukama, hleděl k nebi, modlil se, obětoval, znovu misku položil a přikryl ji. Poté vzal kalich a dal si nalít do něho od Petra vína a od Jana vody, předtím však ji požehnal. Potom nabral lžičkou sám ještě trochu vody do kalicha. Nyní kalich požehnal a pozvedl jej k oběti.

Teď si dal nalít Mistr na ruce vody od Petra a Jana. Tekla do talíře, z něhož Pán vzal velikonoční chleby. Sám pak lžičkou nabral vody a nalil ji na ruce oběma apoštolům. Potom byl talíř nesen kolem stolu a všichni apoštolově si v něm umyli ruce. Nevím, zdali to všechno tak přesně následovalo. Ale dívala jsem se na to a ještě na jiné věci, jež mně připomínaly mši svatou, s velikým pohnutím.

Spasitel se stával během tohoto jednání stále vroucnějším a řekl, že jim chce teď dát všechno, co má, totiž sama sebe. A připadalo mi, že se v lásce zcela rozplývá. Viděla jsem ho úplně zprůhlednělého. Byl jako světlý stín. Nato rozlámal chléb na několik kousků a položil je na hromádku na misku. Potom se modlil a ještě učil. Všechna slova vycházela z jeho úst na apoštoly jako oheň a světlo, jen ne na Jidáše. Nyní vzal Ježíš misku s chleby a řekl: „Vezměte a jezte, toto jest tělo mé, které se za vás vydává!“ Přitom nad ní pohnul svou pravicí, jako by žehnal. Když to učinil, vyšla z něho zář, chléb se rozzářil. Vypadalo to, jako by sám do něho vplynul. Nejdříve podal Svátost Petrovi, pak Janovi. Nyní pokynul Jidášovi, který seděl napříč proti němu, aby přistoupil. Byl třetí, komu podal Pán svaté přijímání. Ale bylo to, jako by jeho slovo couvalo od úst zrádcových. Tak jsem se zhrozila, že už nemohu říci, co jsem přitom pocítila. Ježíš však mu řekl: „Co činíš, čin rychle!“ Potom podal svaté přijímání druhým apoštolům. Přistupovali dva a dva.

Hned nato pozvedl Ježíš kalich za obě ouška k svému obličejí a říkal nad ním slova proměňování. Byl sám přítom zcela jakoby proměněn, jako by přešel sám v to, co druhým podával. Nyní nechal Petra a Jana napít se z kalicha, jež držel v rukou. Pak ho však postavil a Jan nabíral lžičkou svaté krve a naléval do pohárů, jež Petr podával apoštolům. Pili po dvou z jedné nádoby. Nevzpomínám si už docela dobře, zdali také Jidáš pil z kalicha. Avšak jistě se nevrátil na své místo a ihned opustil světnici. Druzí se domnívali, že Pán Jidáši svěřil, aby něco zařídil. Venku začal Jidáš utíkat jako pomínutý.

Zbytek svaté krve, jež zůstala v kalichu, vylil Pán do malého poháru, který stál v kalichu. Pak přidržel prsty nad kalichem a dal si na ně nalít vína a vody od Petra a Jana. Abluci dal pít z kalicha oběma apoštolům. Také do pohárků ji dal nalít a dát ostatním. Nato Mistr osušil kalich, vložil do něho nádobku se zbytkem svaté krve, nahoru položil misku se zbylými proměněnými chleby, přikryl víkem a svrchu rozprostřel bílý šátek nad kalichem, jež postavil na podložku mezi menší poháry. Viděla jsem, jak apoštolově požívali z těchto darů, jež Kristus konsekroval, po jeho vzkříšení.

Nevzpomínám si, že by si Pán z toho něco vzal pro sebe. Také jsem neviděla, že by Melchisedech, když obětoval chléb a víno, sám něco požil. Když to podal, daroval se sám, takže se zdál jako vyprázdňen a vylit v milosrdné lásce. Nedá se to vypovědět. Všechny úkony Ježíšovy při ustanovení Nejsvětější svátosti následovaly zcela přesně, v pořádku a slavnostně. Přece však byly také zároveň jako poučení a vyučování. Viděla jsem, jak si potom apoštolí jednotlivosti poznačili do malých svítek, jež nosili s sebou.

SVATÉ SVĚCENÍ

Nyní ještě přednesl Mistr řeč o svatých tajemstvích. Řekl jim, jak mají svatou Oběť přinášet na jeho památku až do konce světa. Poučil je také v hlavních věcech o tom, jak se přijímají a jak se udělují. Dále jim řekl, jak mají o tomto tajemství povědět ostatním. Také jim dal návod, kdy mají opět něco vzít ze zbývající velebné svátosti a kdy ji mají podat nejsvětější Panně. Až však na ně sestoupí Utěšitel, smějí sami konsekrovat chléb a víno.

Potom je učil o kněžství, o svatém pomazání, o přípravě křížma a svatých olejů. Mluvil mnoho o tom, jak mají oleje smíchat a při kterých příležitostech mají mazání užívat. Zmiňoval se tu i o pomazání králů. Dokonce i nespravedliví králové obdrželi skrze svaté pomazání tajemnou moc před druhými.

Nabral pak z tuhé masti a z tekutého oleje do prázdného pouzdra a smíchal je. Hned nato jsem

viděla, jak Pán pomazal Petra a Jana. Vykročil poněkud stranou zprostředk stolu a položil oběma ruce nejdříve na ramena a pak na hlavu. Musili potom sepnout ruce a palce zkřížit. Pak se hluboce sklonili před Mistrem a on jim potřel palce a ukazováčky mastí a udělal jim také kříž na hlavu. Řekl, že to jim zůstane až do konce světa. Také Jakub Mladší, Ondřej, Jakub Starší a Bartoloměj byli posvěceni.

Viděla jsem však — jak, to nemohu vypovědět — že jim Ježíš tímto svěcením dal něco podstatného a nadpřirozeného. Dále jim řekl, že po přijetí Ducha svatého sami teprve mohou konsekrovat chléb a víno a pak že mají vysvětit i ostatní apoštoly. Viděla jsem přitom, jak Petr a Jan o letnicích před velkým křtem vložili ruce na ostatní apoštoly a že je po osm dní potom stejně tak vkládali na mnohé učedníky. Také jsem viděla, že po vzkříšení Jan poprvé podal Nejsvětější svátost svaté Panně. Tuto událost později slavili apoštolové vždy jako svátek. Církev jej už nemá, ale v Církvi vítězné se ten den stále připomíná. V prvních dnech po letnicích viděla jsem konsekrovat velebnou svátost jen Petra a Jana, ale později tak činili i ostatní. Pán jim posvětil oheň v kotlíku. Byl opatrován ve velikonočním krbu vedle Nejsvětější svátosti. Všechno, co činil Ježíš při ustanovení nejsvětější Večeře, stalo se velmi tajným a učilo se také o tom dále jako o tajemství. Zůstalo tak v Církvi až podnes. Rozšiřovalo se to však přece podle potřeby z vnuknutí Ducha svatého.

Po skončení těchto svatých úkonů byly kalich a nádoby se svatým olejem přikryty. Petr a Jan pak odnesli všechno na místo, které bylo od komnaty odděleno závěsem. Tento pokojík se stal teď svatyní. Nejsvětější svátost stála ve zdi, trochu nad oltářním krbem. Josef z Arimatie a Nikodém střežili pak světnici i za nepřítomnosti apoštolů.

Nyní ještě Ježíš dlouho mluvil a modlil se s nejsvětější vroucností. Bylo to často, jako by hovořil se svým nebeským Otcem. Byl pln Ducha a Lásky. Také apoštolové byli plni radosti a horlivosti. Tázali se ještě na různé věci a Mistr jim dával vysvětlení. Myslím, že o tom všem je mnoho zapsáno v Písmu svatém. Během své řeči říkal Spasitel něco Petrovi a Janovi, kteří mu seděli nejbližší. Měli to sdělit ostatním později, až všichni budou k poznání způsobilí. Něco říkal také jen Janovi samému, protože Jan totiž bude žít déle než ostatní. Také mu něco říkal o sedmi církvích, o korunách, o andělech a o jiných obrazech s hlubokým smyslem, jimiž označoval jistou budoucí dobu. Druzí apoštolové pociťovali lehkou bázeň, když Ježíš projevoval Janovi tak zvláštní důvěru.

Mluvil chvílemi také o svém zrádci a řekl, co teď Jidáš dělá, přitom jsem také současně viděla, že Jidáš provádí to, co Pán sděloval apoštolům. Petr hořel znovu velkou horlivostí a ujišťoval, že jistě s Mistrem vytrvá. Tu řekl Pán: „Šimone, Šimone, satan po vás dychtí! Prosíval by vás jako pšenici. Ale já jsem se modlil, aby tvá víra neochabla, a až se jednou docela obrátíš, pak

Posledná večera očami bl.A.K.Emmerichovej (Zelený Štvrtok)

Napísal Balek Robert

Streda, 31 Marec 2010 15:33

posiluj bratry své!" Když pak Ježíš říkal, že tam, kam on jde, nemohou ho následovat, zvolal Petr, že za ním půjde třeba až na smrt. Ježíš odpověděl: „Opravdu, dřív než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš." Upozornil je na krušnou dobu, která jim nastává, a řekl jim: „Když jsem vás zoslal bez měšce, bez obuvi a bez mošny, měli jste někdy nedostatek?" Odpověděli mu: „Ne." Tu pokračoval, aby teď každý, kdo má měšec a mošnu, vzal je s sebou; a kdo nemá nic, aby prodal šat a opatřil si meč; neboť teď se musí i to vyplnit, že ho budou považovat za zločince. Vše, co o něm bylo psáno, blíží se k svému vyplnění. — Rozuměli všemu jen v smyslu hmotném, a Petr mu ukázal dva meče. Byly krátké a široké. Ježíš řekl: „Dost! Vyjděme!"

Tu k němu přistoupily jeho Matka, Maria Kleofášova a Magdaléna a snažně ho prosily, aby nechodil na Olivovou horu, neboť zaslechly pověst, že ho mají nepřátelé zajmout. Ježíš je však těšil několika slovy a šel pak rychle mimo ně. Bylo večer kolem deváté hodiny. Šli teď cestou, po níž ráno kráčeli Petr a Jan, k hoře Olivové.